

kolumni

Hannele Törrönen
on Ensi- ja
turvakotien liiton
Vaiettu naisuus
-projektin päällikkö

Jeesus ensikotiin!

En kuulu kirkkoon, mutta Raamatun kertomukset kiinnostavat. Ne ovat yhteistä omaisuuttamme, yhteisiä tarinoitamme ja muistiamme.

Joulun seimi on huippu! Sehän on kuin tarina ensikodista tai pikemminkin sen puutteesta, riipaiseva kertomus vauvaperheen hädästä. Maria vaikuttaa onnettomalta naiselta, joka uskoo tulleensa raskaaksi ilman yhdyntää. Hänelle ei ollut sijaa majatalossa ja hän joutui synnyttämään tallin perukoilla.

Tänä vuonna on kulunut sata vuotta siitä, kun naiskansanedustajat tekivät aloitteen turvakotien perustamiseksi aviottomille äideille ja heidän vauvoilleen. Aloitte tyrmättiin, mutta naiset eivät antaneet periksi. He jaksoivat taistella ensikotien puolesta vuosikymmeniä. Vasta 1942 ensimmäinen ensikoti avasi ovensa Helsingissä. Moni Maria pienokaisineen jäi niinä vuosikymmeninä ties mihin nurkkiin!

Vauvaperheiden elämä on toki parantunut, mutta hälytyskellojen on syytä soida edelleen. Suomessa on 11 700 köyhää vauvaa. Joka vuosi syntyy 3 500–5 000 päihitteille altistuvaa vauvaa. Vajaa 6 000 äitiä kärsii synnytyksen jälkeisestä masennuksesta. Vuosittain pahoinpidellään 550 vauvaa.

Kun vauvan kanssa ollaan isoissa riskeissä, kyse on usein vanhempien äärimmäisestä avuttomuudesta ja ylivoimaisista tunteista. Ne voivat riepottaa pahalla tavalla ikävin seurauksin. Silloin ympärivuorokautinen tuki ja turva ovat tarpeen. Puhe ja kannustus eivät riitä. Tarvitaan myös monia käsipareja auttamaan vauvan kanssa pärjäämisessä.

Monilla kunnilla ei ole aina varaa riittävän pitkiin maksusitoumuksiin ja ensikotijaksot jäävät liian lyhyiksi. Suomella on oltava rahaa tähän. Vauvat eivät voi odottaa!

Katsotaan seimeä tänä jouluna uusin silmin. Vaaditaan tekoja hädänalaisille vauvaperheille: riittävät peruspalvelut ja erityistukea rankkaa elämää viettäville vauvoille. Missä ovat ne itäisen maan viisaat miehet ja naiset, jotka ymmärtävät tämän?